

แสง

แห่ง

ความหวัง

สำหรับ

ผู้ป่วย

แสงแห่งความหวังสำหรับผู้ป่วย

โดย

นายแพทย์ อภิระ ฮาโตริ

ก.ค.บ.

A 540

จัดพิมพ์ และจำหน่ายโดย

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

28/2 ซอยประชาอุทิศ ถนนปฎิพัทธ์

กรุงเทพฯ 4

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ จรัสนิทวงศ์ เลขที่ 367/18-19
ถนนจรัสนิทวงศ์ สามแยกไฟฉาย กรุงเทพมหานคร โทร. 4673374
นายเล็ก ไชยเทอดธรรม ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา 2519

แสงแห่งความหวังสำหรับผู้ป่วย

ก่อนอื่น ข้าพเจ้าใคร่ที่จะขอแนะนำให้ท่านผู้อ่าน รู้จักกับหญิงสาวผู้หนึ่ง ซึ่งต้องทนทุกข์ทรมานเนื่องจากโรคเรื้อน ไม่ว่าท่านจะเป็นผู้ที่ตกอยู่ในความทุกข์ทรมานด้วยโรคภัยไข้เจ็บ หรือเป็นผู้ที่มีพยานามัยอันสมบูรณ์ก็ตาม ควรอย่างยิ่งที่จะอ่านเรื่องราวอันเป็นบันทึกของสาวผู้นี้

“ตลอดเวลาสิบปี ที่ดิฉันต้องอยู่ในนิคมของผู้ป่วยโรคเรื้อน ดิฉันไม่มีความสุขเลย มันช่างเป็นช่วงระยะเวลาที่ดิฉันต้องฝืนทนกับความรู้สึกลึกลับอันเจ็บปวดคร่ำครวญ จนแทบจะทนสู้ชีวิตต่อไปไม่ได้ ไหวดิฉันถึงกับเรียกช่วงเวลานั้นว่า “วันคืนแห่งความระทม” ดิฉันเฝ้าแต่ร้องไห้ ร้องจนไม่สามารถร้องต่อไปได้อีก ดิฉันต้องสู้พยายามฝืนจิตใจ เพื่อให้ลืม ลืมความอาภัพอัปภาคย์นั้นเสีย แต่ก็ดูเหมือนไม่สู้จะเป็นประโยชน์นัก เพราะไม่มีสิ่งใดช่วยชื่นชูและปลอบประโลมใจของดิฉัน ผู้ซึ่งเคราะห์ร้ายกลายเป็นคนที่มีโรคอันน่าเกลียดของสังคม ซึ่งระยะนั้นไม่มีทาง ที่จะเยียวยารักษาให้หายขาดได้เลย มารดาของดิฉัน ได้มาเยี่ยมเยียนดิฉันอยู่เสมอ อย่างน้อยเดือนละครั้งและทุกครั้งที่ท่านมาหาดิฉัน ดิฉันมักจะพบหน้าล่างที่จะตรงอกของท่าน และร้องไห้สะอึกสะอื้นแกลือกลิ้งไปมา เป็นที่รบกวนความรู้สึกของท่านไม่น้อย ดิฉันพยายามอ่อนวอนขอให้ท่านฆ่าตัวตายพร้อมกับดิฉัน ถ้อยคำซึ่งเต็มไปด้วยความท้อถอยต่อชีวิตนี้ ทำให้ท่านต้องพลอยร้องไห้ไปด้วย ดิฉันปรารถนาให้ท่านฟังว่าหากดิฉันไม่เกิดมาเสียเลยก็ยังคงดีกว่าที่จะต้องเป็นโรคร้ายเช่นนี้ ดิฉันพยายามอย่างเต็มที่ที่จะกำจัดความทุกข์โศกให้เหือดหายไปจากจิตใจของดิฉัน แต่ก็ไม่เป็นผลสำเร็จ มารดาของดิฉันพยายามปลอบโยนให้ดิฉันสงบใจ ท่านเข็ดน้ำตาให้ดิฉันด้วยความรักความเอ็นดู เท่าที่มารดาจะฟังมีต่อบุตรโดยไม่เสื่อมคลาย และมีได้นึกถึงถึงว่าดิฉันจะเป็นคนมีโรคร้ายติดตัวแม่แต่น้อย ความรักความเมตตาที่มารดามีต่อดิฉัน เป็นโอกาสพิเศษ ในการบำรุงรักษาจิตใจของดิฉัน เพียงชานเดียวที่ดิฉันมีอยู่ในเวลานั้น

“แต่ช่างน่าปลื้มปีติยิ่งนัก ที่ในเวลาต่อมา ชีวิตของดิฉันได้รับการเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิง แทนที่มารดาของดิฉันจะเป็นผู้คอยปลอบโยนดิฉันเหมือนก่อน บัดนี้ดิฉันกลับกลายเป็นผู้ปลอบโยน และให้กำลังใจมารดาของดิฉัน ซึ่งยังคงมาเยี่ยมดิฉันเป็นครั้งเป็นคราว เราสองแม่ลูกได้ใช้เวลาอันแสนจะน่าชื่นชมนี้อยู่ด้วยกัน ทุกครั้งที่ดิฉันเห็นมารดา ดิฉันมักจะพูดกับท่านว่า “คุณแม่ขา การที่ลูกสงบระงับใจได้เช่นนี้ มิใช่ว่า ลูกเลิกเศร้าโศกเสียใจ หรือฝืนยิ้มเพื่อให้คุณแม่สบายใจ หากแต่เดี๋ยวนี้ลูกได้รับความหวัง ความปีติยินดีอันยิ่งใหญ่ มาชดเชยความเคราะห์ร้ายทั้งหลาย และเป็นความชื่นชมยินดีใหญ่ยิ่งเกินกว่าที่คุณแม่ให้แก่ลูกเสียอีก คุณแม่ไม่แปลกใจดอกหรือคะ? คุณแม่อาจคิดว่าลูกพูดเหลวไหลก็ได้ ลูกจะมีความหวังได้อย่างไร ในเมื่อต้องทนทุกข์เวทนามกับโรคร้ายเช่นนี้ แต่แท้จริงแล้ว ลูกได้ค้นพบโลกอันมหัศจรรย์ และเต็มไปด้วยความปีติยินดีเหลือที่จะกล่าว คุณแม่อาจคิดว่าลูกพูดเหลวไหล

แต่ลูกขอยืนยันว่า แม่ลูกจะต้องตกอยู่ในสภาวะอันตรายมากขึ้น เพราะโรคร้ายเช่นนี้ก็ถือว่าเป็นมูลเหตุให้ลูกกลัวว่าจางอันไ้สาระต่อคุณแม่ผู้มีพระคุณเพราะโรคร้ายนี้เอง ลูกจึงได้ทราบว่าองค์พระเยซูคริสต์เจ้าทรงรักลูกเป็นที่สุด เพราะฉะนั้นลูกจึงเต็มไปด้วยความสุขอันล้ำค่า ซึ่งลูกไม่ควรจะได้รับเช่นนั้นเลย เมื่อก่อนลูกไม่เคยรู้เลยว่าจะมีความปีติยินดี ความสงบสุขและความอímเอมใจเช่นนี้ในโลก บัดนี้ลูกรู้และได้รับแล้ว และสามารถหนุนใจให้ผู้อื่น ซึ่งไม่เคยรู้ถึงความสุขนี้ ให้ได้รับความสุขนี้เช่นเดียวกับลูก”

“ความเชื่อของดิฉันอ่อนแอมาก และสำหรับตัวดิฉันเอง ดิฉันไม่สามารถทำอะไร ๑ เพื่อพระเจ้าได้เลย แต่ดิฉันก็มีความเชื่อในพระเยซูอย่างมั่นคง และปรารถนาอย่างยิ่งที่จะอยู่กับพระองค์ บัดนี้ดิฉันมีความสุขความยินดี ในดวงจิตและกระแสแห่งวิญญาณ ซึ่งไม่มีผู้ใดพรากเอาไปจากดิฉันได้เลย ดิฉันไม่สามารถสรรหาถ้อยคำใด ๆ มาพรรณนาถึงความสุขซึ่งเต็มเปี่ยมอยู่ในดวงจิตของดิฉันได้ สำหรับความคิดเห็นของชาวโลก ดิฉันเป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่งที่ถูกตัดขาดจากสังคม แต่โดยสภาพอันแท้จริงแล้ว ดิฉันได้ก้าวเข้าไปในวิถีทางที่ถูกต้องแล้ว วิถีทางที่เปิดแก่ปวงชนทุกคนผู้พร้อมที่จะเข้าไปพระเจ้าได้ทรงนำดิฉันให้ได้รับชีวิตแห่งความมีชัย”

อะไรเป็นมูลเหตุทำให้ชีวิตของหญิงสาวผู้นี้ ซึ่งครั้งหนึ่งเคยสาปแช่งโรคร้าย ที่คุกคามเธออยู่ และหมดอาลัยตายอยากในชีวิต ให้เปลี่ยนแปลงไป อย่างหน้ามือเป็นหลังมือเช่นนี้ นายแพทย์ ฮาโตริ ได้ให้บรรณธิบายไว้ดังนี้

มุกกลับของความอ่อนแอ

คำนำข้างบนนี้เป็นจดหมายแนะนำ ซึ่งจะแนะนำให้คุณได้รู้จักกับองค์พระเยซูคริสต์เจ้าผู้ปลอบประโลมใจผู้ยิ่งใหญ่ไม่มีใครเสมอเหมือน แม้บัดนี้ผู้ปลอบประโลมใจที่กล่าวถึงนี้ ก็ยังกำลังยื่นข้าง ๆ เที่ยงนอนของท่าน หากท่านเหลือบตามองพระองค์ด้วยความเชื่อ ท่านก็จะพบว่า พระองค์ประทับอยู่เคียงข้างท่านอยู่ ตลอดเวลาพระองค์คือพระเจ้าผู้ทรงเดชานุภาพ กล่าวกันว่า “มนุษย์จะหันมาหาพระเจ้า ก็ต่อเมื่อเขาคงอยู่ในความลำบากยากเข็ญเท่านั้น” ข้าพเจ้าคิดว่าบางที ตลอดเวลาที่ท่านเจ็บป่วยอยู่นี้ ท่านก็จะได้ทดลองขอความช่วยเหลือจากบรรดาเทพเจ้า หรือผู้ที่ท่านคิดว่ามีอิทธิฤทธิ์ของศาสนาทั้งหลายมาแล้วแต่ก็ไม่มีใครช่วยเหลือท่านได้ จนกระทั่งท้อแท้หมดความเชื่อถือนไปในที่สุด และคิดว่า แท้จริงไม่มีเทพเจ้าใด ๆ อยู่ในโลกหรือจักรวาลนี้เลยหรือคิดว่ามีเทพเจ้าอยู่มากมายหลายหมื่นแสน แต่ก็ไม่มีเทพเจ้าองค์ไหนมีฤทธิ์อำนาจอย่างแท้จริง เทพเจ้าเหล่านั้นต้องการแต่เพียงเครื่องเซ่นสรวงสังเวยเท่านั้น มิได้สร้างสรรค์ผลประโยชน์อันใดให้แก่ท่าน จนก่อให้เกิดความเคียดชังต่อภารกิจที่กล่าวว่า “พระเจ้าไม่มี” หรือ “ไม่มีพระเจ้า”

แต่พระเจ้าซึ่งข้าพเจ้ากำลังแนะนำให้แก่ท่านอยู่ ณ บัดนี้ มิใช่เป็นเพียง *เทวะ* หรือ *สมมุติเทพ* ซึ่งมนุษย์สร้างขึ้น แม้ว่าท่านจะไม่สามารถมองเห็นพระองค์ด้วยสายตาของท่านก็ตาม แต่พระเจ้าก็ทรงมีอยู่ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ตลอดนิรันดร์กาล พระองค์ทรงเป็นผู้สร้างสรรค์แผ่นดินโลก และมนุษย์ทุกชนชาติ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ซึ่งสามารถปิดม่านประวัติศาสตร์แห่งจักรวาล ตลอดทั้งชีวิตของเราได้ในทุกเวลานาที ตามพระประสงค์ของพระองค์ แม้แต่บัดนี้พระเจ้าองค์นี้ทรงรักท่านมาก ทรงพร้อมที่จะปลอบประโลมท่าน และทรงทำให้ท่านสามารถยืนหยัดต่อสู้ชีวิตได้อย่างภาคภูมิใจ

ท่านอาจถามว่า “เหตุไฉนข้าพเจ้าจึงไม่สามารถมองเห็นพระเจ้าได้ ด้วยสายตาฝ่ายจิตวิญญาณของข้าพเจ้าเล่า หากว่าพระองค์ประทับอยู่เคียงข้างกับข้าพเจ้าตลอดเวลา ก็ไฉนพระองค์จึงไม่บำบัดความป่วยไข้ของข้าพเจ้าให้หายไปแล้ว?”

เหตุใดข้าพเจ้าจึงไม่สามารถมองเห็นพระเจ้า?

พระเจ้าทรงมีพระกายทิพย์ หรือนัยหนึ่งทรงมีสภาพเป็นวิญญาณ ดังนั้น การที่เราไม่สามารถมองเห็นพระเจ้าด้วยสายตาฝ่ายเนื้อหนังของเรา จึงไม่ใช่ปัญหาที่สำคัญอะไรเลย เมื่อเรามองเห็นความรักและความกลัวของมนุษย์ ด้วยสายตาฝ่ายจิตวิญญาณของเราได้ฉันใด เราก็ควรจะเห็นพระเจ้าด้วยสายตาฝ่ายจิตวิญญาณของเราฉันนั้น สำหรับปัญหาที่ว่า เหตุใดเราจึงไม่สามารถมองเห็นพระเจ้าด้วยสายตาฝ่ายจิตวิญญาณของเรานั้น ขอตอบว่าเป็นเพราะมนุษย์ มิได้มีความปรารถนาที่จะเห็นพระองค์อย่างแท้จริง ท่านอัครสาวกเปาโลผู้ประกาศพระวาระของพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ มีโรคอย่างหนึ่งที่ไม่ปรากฏอาการอย่างแน่ชัด ท่านได้ทูลขอให้พระเจ้าช่วยบำบัดโรคนี้ให้ถึงสามครั้งสามคราว แต่พระเจ้ากลับตรัสตอบว่า “ความกรุณาของเรามีพอสำหรับเจ้าแล้ว เพราะ โดยความอ่อนแอของเจ้า เศษของเราจึงปรากฏมีฤทธิ์ขึ้นเต็มขนาด”

พระมหากษัตริย์คุณของพระเจ้านั้นมีเพียงพอสำหรับมนุษย์ทุกคน แต่ผู้ที่มุ่งแสวงหาพระเจ้าอย่างแท้จริงเท่านั้น จึงจะสามารถเห็นถึงพระมหากษัตริย์คุณของพระองค์ พระเจ้าไม่ทรงสามารถสำแดงพระคุณของพระองค์ แก่บรรดาผู้ที่คือค่าน และคิดทะนงตนว่า “ฉันไม่จำเป็น ฉันไม่ต้องการพระเจ้า คนอย่างฉันไม่จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือ และความรอดจากพระเจ้า” อัครสาวกเปาโลได้ตระหนักถึงความผิดพลาดของตนเอง จึงพยายามทำใจให้กล้าหาญและกล่าวว่า “ข้าพเจ้าจึงภูมิใจในความอ่อนแอของข้าพเจ้า เพื่อฤทธิ์เดชของพระคริสต์จะได้อยู่ในข้าพเจ้า....คิดว่าข้าพเจ้าอ่อนแอเมื่อใด ข้าพเจ้าจึงแข็งแรงมากเมื่อนั้น” ถ้าท่านตระหนักในความอ่อนแอของท่าน และกล่าวด้วยความจริงใจของท่านว่า “ข้าพเจ้าต้องการพระเจ้า และข้าพเจ้าต้องการความรอด การปลอบโยน สันติสุข และการอภัยโทษจากพระเจ้า” แล้ว ท่านก็จะสามารถมองเห็นพระองค์ ถ้าท่านยอมถ่อมตนเป็นคนอ่อนแอ ไม่หลงทะนงในความสามารถของตนเอง และมุ่งแสวงหาพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริงแล้ว เพียงที่ท่านนอนชม เพราะความป่วยไข้ นั้น ก็จะกลายเป็นสถานที่ฝึกฝน ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในชีวิตของท่าน เป็นที่ซึ่งทำให้ท่านได้รับพระพร อันใหญ่หลวง

จงตระหนักถึงความอ่อนแอในทุกด้านของท่าน

ในทันทีที่ท่านยอมรับในความอ่อนแอ ทุก ๆ ด้านของท่าน ท่านก็จะได้รับฤทธิ์อำนาจจากพระเจ้า พระองค์ทรงมีความปรารถนาที่จะอวยพระพรให้แก่ท่าน ปลอดภัยท่าน และพระราชทานพระกำลังให้แก่ท่าน แต่การที่พระเจ้าจะทรงอวยพระพรให้แก่ท่านได้สมพระประสงค์ ท่านก็ต้องยอมรับในความอ่อนแอของท่านเสียก่อนไม่ว่าท่านจะเป็นคนแข็งแรงหรือนอนป่วยอยู่อย่างสิ้นหวัง ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ด้วยประการใด ๆ ก็ตาม

ประการแรก ท่านจะต้องยอมรับในความอ่อนแออันเป็นลักษณะเฉพาะตนของท่าน นักเขียนซึ่งมีชื่อเสียงยิ่งคนหนึ่งกล่าวว่า “จิตใจของมนุษย์บุ่ดูชนเศร้าหมองเมื่อท่านทำร้ายมัน” มิตรสหายบิดา มารดา พี่น้องชายหญิง ตลอดจนทรัพย์สินสมบัติทั้งปวง ฯลฯ ไม่อาจเป็นที่พึ่งพิงของเราได้ตลอดไป ท่านไม่สามารถพึ่งพิงตนเอง โดยปราศจากพระเจ้าได้เลย มนุษย์จะหลงหายตลอดไปชั่วฉับนิรันดร์เป็นลูกแกะที่พลัดฝูง หรือลูกกำพร้าที่ไม่มีผู้เลี้ยงดู ฉะนั้นจงอย่าหลอกลวงตนเอง อย่าเย่อหยิ่งจองหอง แต่จงร้องต่อพระองค์ว่า “ข้าแต่พระเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกโดดเดี่ยว ขาดที่พึ่ง เป็นคนบาปที่หลงหาย” ดร. วิลเบอร์ สมิธ กล่าวว่า “วิถีทางแห่งพระพรสำหรับมนุษย์นั้น จะหาได้จากการทำงานเป็นคนโดดเดี่ยว ในสายตาพระเนตรของพระเจ้า”

ประการที่สอง ท่านจะต้องยอมรับในความอ่อนแอของท่าน เมื่อเผชิญกับความตาย ไม่มีใครหลีกเลี่ยง หนีความตายได้พ้น เราไม่มีอำนาจใด ๆ ที่จะต่อรองกับความตายได้เลย บางท่านอาจจะคิดว่า ไม่น่าจะพูดเรื่องเศร้า ๆ เช่นนี้กับผู้ป่วยเลย แต่ข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นแพทย์ มีหน้าที่รักษาชีวิตคนไข้ ข้าพเจ้าใคร่จะกล่าวถ้อยคำเช่นนี้ ครั้งหนึ่งภรรยาของข้าพเจ้าเคยตรัสว่า “ระหว่างข้าพเจ้ากับความตาย มีแต่ก้าวเดียวเท่านั้น” มนุษย์ทุกคน ไม่ว่าจะเป็นคนป่วยหรือไม่ ต่างก็กำลังเผชิญกับความตาย จงอย่าพึ่งพิงทรัพย์สินสมบัติฐานะทางสังคมหรือพระกำลังของท่าน และมองข้ามความจริงว่าด้วยความตายนี้เสีย หรือนัยหนึ่ง อย่าสร้างจินตนาการให้เลิกลอยนึกว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะจบสิ้นลงเพียงแก่ความตาย

วิญญาณของเรายังคงอยู่เป็นอมตะ ท่านจะต้องไม่ลืมว่า เมื่อหลุดพ้น จากความทุกข์ทรมานที่ท่านจะต้องเผชิญอยู่ในปัจจุบันนี้แล้ว ท่านจะต้องไปสู่พิภพภูมิอมตะ ฉะนั้นภายหลังจากที่ท่านยอมรับในความอ่อนแอ ซึ่งจะต้องเผชิญกับความตายแล้ว ท่านจะต้องมองไกลออกไปถึงสภาพอันนิรันดร์ซึ่งอยู่เบื้องหลังความตายออกไปอีก พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวว่า *รูปธรรมทั้งหลายที่ปรากฏแก่ตาของเราทั้งหลายล้วนแต่เป็นของไม่เที่ยง ส่วนสิ่งที่ไม่ปรากฏแก่ตานั้น เป็นของเที่ยงแท้และเป็นอยู่นิรันดร์* จงตรองดูให้ดีเถิดว่า ระหว่างที่ท่านนอนป่วยอยู่กับเตียงนั้น เป็นโอกาสอันดีที่ท่านจะได้ละสายตาจากสิ่งของที่ไม่เที่ยงเหล่านั้น และมองดูสิ่งอันนิรันดร์ซึ่งอยู่ถัดจากความตายออกไปอีก ข้าพเจ้าใคร่ที่จะ

ขอให้ท่านแสวงหาสิ่งของอันนิรันดร์นี้ เช่นแสวงหาชีวิตที่แท้จริงเป็นต้น ชีวิตนิรันดร์นี้ เราจะพบได้ในองค์พระเยซูคริสต์ผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ พระเยซูตรัสว่า “เราเป็นเหตุให้คนทั้งปวงเป็นขึ้นและให้มีชีวิต ทุก ๆ คนที่วางใจในเราแม้ว่าเขาตายแล้ว ก็จะมีชีวิตอีก”

ประการที่สาม ท่านจะต้องยอมรับถึงความอ่อนแอของท่าน ในการที่ตกอยู่ในปลักคมของความผิดบาป และท่านต้องพร้อมที่จะสารภาพความผิดของท่านต่อพระเจ้า พระเจ้าทรงเป็นบ่อเกิดแห่งความปิติยินดีทั้งปวง ผู้ที่ไม่ยอมดำเนินชีวิตในแสงสว่างของพระเจ้า ผู้นั้นย่อมตกอยู่ในอำนาจของความผิดบาป ดวงจิตวิญญาณใดที่กระทำบาป ดวงจิตนั้นไม่มีความชื่นชมยินดี มีความสุข หรือฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเลย แต่จะเต็มไปด้วยความหวาดหวั่นพรั่นพรึงแต่ดวงจิตที่รู้ซึ่งถึงการอภัยโทษในความผิดบาปของพระเจ้า ดวงจิตนั้นย่อมเต็มไปด้วยความยินดี พระเยซูทรงเป็นผู้ยกโทษความผิดบาปให้แก่เรา และช่วยเราให้ได้รับความรอด ในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ มีตัวอย่างเป็นจำนวนมาก จนไม่อาจประมาณได้ ผู้ที่ยอมรับว่าตนเป็นคนผิดบาปและยอมสารภาพความผิดบาปของเขาคือพระเจ้า ย่อมได้รับความรอดใหม่และความรอดจากพระเยซูคริสต์

พระคริสต์ คือแสงสว่างที่ส่องมาจากพระเจ้า แสงสว่างของพระองค์ เปรียบได้กับดวงอาทิตย์ ฉะนั้นพระองค์จึงทรงสามารถขับไล่ความมืดมนแห่งความผิดบาปให้สิ้นหมดไป พระองค์ได้ทรงรับการลงโทษทัณฑ์ เพื่อปลดปล่อยท่านให้พ้นจากความผิดบาป และได้ทรงตายแทนท่านบนไม้กางเขน โดยสมบูรณ์แล้ว ฉะนั้นท่านจึงได้รับการอภัยโทษจากพระเจ้า และเป็นผู้ที่พระองค์ทรงรัก พระเจ้า – พระคริสต์ ทรงประสงค์ที่จะช่วยเหลือท่านได้รับความรอด และมีพละนามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง สามารถลุกขึ้นเดินเหินไปมาได้

บัดนี้แสงสว่างจากไม้กางเขน ได้ส่องเข้ามาสู่จิตใจของท่านแล้ว หากท่านเปิดประตูจิตใจของท่านแสงสว่างนั้นก็จะขับไล่ความมืดมนของความผิดบาปทั้งหลายออกไป ลองคิดดูเถิดว่า ถ้าหากท่านมีเพียงไม้กวาดหรือผ้าเช็ดมือเพียงอย่างเดียว ท่านจะสามารถขับไล่ความมืดออกจากห้องอันมืดมนได้อย่างไร? แน่แน่นอนท่านไม่สามารถที่จะกระทำดังนั้นได้ แต่ถ้าท่านเปิดประตู ปล่อยให้แสงสว่างส่องเข้ามาตามประตูหน้าต่างความมืดก็จะสูญหายไปทันที การยอมรับความจริงว่าท่านเป็นคนบาปหมายถึงการเปิดประตูจิตใจของท่านให้พระเยซูคริสต์เสด็จเข้ามาใกล้คือยอมสารภาพความผิดบาปของท่าน และเปิดจิตใจ เพื่อแสวงหาความรอด “ถ้าเราสารภาพความผิดบาปของเราต่อพระองค์ พระองค์ผู้ทรงไว้ซึ่งความซื่อสัตย์และเที่ยงธรรมก็จะทรงอภัยโทษในความผิดบาปทั้งหมดของเรา และชำระเราให้พ้นจากอธรรมทั้งหลาย” “พระโลหิตของพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระองค์ได้ชำระเราให้บริสุทธิ์ แจ่มใสจากบาปทั้งปวงแล้ว”

จงมองดูพระคริสต์

ข้าพเจ้าใคร่ที่จะขอร้องให้ท่านมองดูพระเยซูผู้ซึ่งกำลังประทับอยู่เคียงข้างท่าน จงมองดูพระองค์ด้วยสายตาอันอ่อนแอของท่าน แล้วท่านก็จะเห็นพระเจ้าในรูปร่างของพระเยซูคริสต์ และในร่มพระคุณแห่งไม้กางเขนของพระคริสต์ พระเจ้าก็ทรงเปิดเผยให้ท่านเห็นถึงความรักอันยิ่งใหญ่ที่พระองค์ทรงมีต่อท่าน สุดที่ท่านจะปฏิเสธพระองค์ได้ พระคริสต์ได้ทรงแบกรับความผิดบาปทั้งปวงของเราไว้ โดยยอมตายเพื่อเรา พระองค์ได้ทรงฟื้นขึ้นมาจากความตายในวันที่สาม นับแต่ทรงสิ้นพระชนม์และในบัดนี้พระองค์ก็ยังทรงดำรงพระชนม์อยู่ พระคริสต์พระองค์นี้แหละ คือพระผู้ช่วยให้รอดของเรา และองค์พระผู้ช่วยให้รอดของท่าน และโดยการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์นี่เอง จึงทำให้เราเห็นถึงฤทธานุภาพของพระเจ้า พระคริสต์ผู้ซึ่งดำรงพระชนม์อยู่ พระองค์นี้แหละทรงเป็นมิตรแท้ เป็นผู้ปลอบประโลมใจ และเป็นฤทธิ์อำนาจอันถาวรของเรา ข้าพเจ้าใคร่ที่จะขอร้องให้ท่าน มีความเชื่อในพระคริสต์ นับแต่บัดนี้ เพื่อว่าท่านจะได้เป็นคนใหม่ ได้รับชีวิตนิรันดร์ ก้าวล่วงเข้าสู่ความสุขอันแท้จริง

ถ้อยคำต่อไปนี้ เป็นข้อความที่คัดมาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์อันเป็นพระวจนะของพระเจ้า ที่ทรงมีต่อท่าน เพื่อให้ท่านทราบว่า ท่านก็สามารถที่จะได้รับชีวิตนิรันดร์เช่นเดียวกัน “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่ไว้วางใจในพระบุตรนั้น จะมีชีวิตนิรันดร์ แต่จะมีชีวิตนิรันดร์” ผู้ที่ไม่ยอมรับพระเจ้า หรือไม่เชื่อฟังกระทำตามคำสั่งสอนของพระองค์ จะต้องพินาศชั่วนิรันดร์กาล “เมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จมาจากสวรรค์พร้อมกับหมู่ทูตสวรรค์ของพระองค์ผู้มีฤทธิ์ดังเปลวเพลิง และจะสนองโทษคนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้าและไม่เชื่อฟังพระกิตติคุณของพระเยซูเจ้าของเรา คนเหล่านั้นจะพินาศนิรันดร์ ฟ้นออกไปจากพระพักตร์ของพระเจ้า และจากรัศมีเดชของพระองค์” แต่พระเยซูคริสต์พระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า ได้เสด็จมาเพื่อช่วยให้ท่านรอดจากสถานะนี้ “เพราะว่าพระองค์ได้มาเพื่อจะแสวงหาและช่วยผู้ที่หลงหายไปให้รอด” ฉะนั้นท่านจึงจำต้องเชื่อฟังพระเยซูคริสต์เจ้า และกลับใจเสียใหม่

พระคัมภีร์กล่าวว่า “ท่านทั้งหลาย จงกลับใจเสียใหม่....”

“ถ้าท่านทั้งหลายมิได้กลับใจเสียใหม่จะต้องพินาศเหมือนกัน” ไม่มีทางรอดอื่นใด นอกจากนี้อีกแล้ว “พระเยซูตรัสว่าเราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาเว้นไว้ว่าทางเรา” ข้อพระธรรมข้อนี้ แสดงให้เห็นว่าพระเยซูคริสต์ผู้เดียวเท่านั้น ที่ทรงเป็นแสงสว่างแห่งความหวังสำหรับคนป่วยไข้ พระองค์ตรัสว่า “เราจะอยู่กับเขาในยามทุกข์ยากเราจะช่วยเหลือเขา และให้เกียรติแก่เขา”

การตัดสินใจของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าสำนึกดีว่าเป็นคนบาป ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระเยซูคริสต์เป็นพระบุตรของพระเจ้า พระองค์ได้สิ้นพระชนม์และได้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ขึ้นมามากเพื่อข้าพเจ้า บัดนี้ ข้าพเจ้าขอรับพระองค์ไว้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดส่วนตัวของข้าพเจ้า และขอมอบความไว้วางใจทุกอย่างให้กับพระองค์

ชื่อและนามสกุล.....

วันที่.....

ถ้าท่านอ่านหนังสือ “แสงแห่งความหวังสำหรับผู้ป่วย” จบแล้ว และได้เซ็นชื่อ ซึ่งแสดงว่าท่านยอมรับพระเยซูแล้ว โปรดถือส่วนล่างนี้ส่งไปยัง กองคริสเตียนบรรณศาสตร์ 28/2 ซอยประชาอุทิศ ถนนปฎิพัทธ์ กรุงเทพฯ 4 เพื่อว่าเราจะได้ส่งหนังสืออีกเล่มหนึ่งให้ท่าน เพื่อท่านจะมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

ชื่อและนามสกุล.....บ้านเลขที่ .....

ถนน.....หมู่บ้าน.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....